

اگر غفلت کنیم
سازمان تجارت جهانی
امام زاده ای که
کور می کند، اما شفا نمی دهد
آناهیتا احمدی

در روزنامه کار و کارگر بتاريخ 1384/9/24 (شماره 4308) مطلبی تحت عنوان «شکاف بین فقیر و غنی هر روز بیشتر می شود- هنگ کنگ محل مصاف رنجبران و ثروتمندان» منتشر شده بود که حیف است اگر نکات زیر مطرح نشود:

1) پیشنهاد به روزنامه کار و کارگر: از اینکه روزنامه کار و کارگر دغدغه کارگران و زحمتکشان ایران و جهان را دارد جای خوشحالی است (بر خلاف اکثریت قریب به اتفاق روزنامه ها و نشریات دیگر موجود در جمهوری اسلامی ایران)، ولی بهتر است در کنار اخبار موجود در این رابطه تحلیلی هم ارائه بدهد.

2) مفهوم "اقتصاد بازار" یا "اقتصاد آزاد": بر اساس آموزه های اقتصاد سرمایه داری کلاسیک عرضه و تقاضا پایه و اساس تولید و قیمت در نظام بورژوازی است. یعنی بازار تعیین کننده قیمت و مقدار تولید می باشد، بهمین جهت اقتصاد سرمایه داری به ((اقتصاد بازار)) و بعدا (عمدتا) جهت عوام فریبی به ((اقتصاد آزاد)) تعبیر شده است.

الف: در يك کشور: هر سرمایه دار (هر کس) می تواند هر چیزی که دلش خواست تولید کند و در داخل بازار آن کشور بهر قیمتی که خواست بفروش برساند.

ب: در جهان: هر سرمایه دار می تواند هر چیزی را که دلش خواست تولید کند و در داخل يك کشور و یا در بازار هر کشور دیگری بفروش برساند. (مسئله بر اساس عرضه و تقاضا)

3) - سازمان تجارت جهانی (WTO): مقررات اصلی سازمان تجارت جهانی بر پایه اصول اساسی اقتصاد بازار (قسمت ب بند 2) بنا شده است، یعنی طبق اصول و مقررات سازمان تجارت جهانی هر تولید کننده (هر سرمایه دار) در هر نقطه ای از جهان می تواند هر کالایی که دلش خواست تولید کند و در هر نقطه ای از جهان که خواست می تواند ببرد و بفروشد.

4) سوبسید و یارانه در سازمان تجارت جهانی: طبق اصول و مقررات سازمان تجارت جهانی که ناشی از اصول ((اقتصاد بازار)) است، هیچ فردی، هیچ دولتی، هیچ سازمانی حق پرداخت "یارانه" به تولید کنندگان کالا ندارد.

5) دروازه های باز گمرکی: طبق اصول و مقررات سازمان تجارت جهانی هیچ دولتی حق بستن تعرفه گمرکی (عوارض گمرکی) بر روی کالا های وارداتی و صادراتی ندارد.

6) آیا 149 کشور عضو سازمان تجارت جهانی اصول اساسی و مقررات فوق را مراعات می کنند؟ خیر! بویژه این امر از طرف کشور هایی که بنیان گذار سازمان تجارت جهانی هستند تقریبا مراعات نمی شود و اولین نقض کنندگان اصول و مقررات فوق می باشند، کشورهای سرمایه داری پیشرفته صنعتی جهان (اروپا، امریکا، ژاپن، کره جنوبی و...) که خود موسسین سازمان تجارت جهانی هستند اولاً بیش از 350 میلیارد دلار یارانه برای کالا

1 (()) (()) (())
(())

های کشاورزیشان پرداخت می کنند (و نیز تولیدات صنعتی) ثانیاً انواع و اقسام عوارض گمرکی بر روی واردات خود می بندند.²

7) گروه های عمده در سازمان تجارت جهانی : بطور کلی در حال حاضر دو گروه عمده در سازمان تجارت جهانی دیده می شود:

1-7) گروه کشورهای صنعتی پیشرفته شامل: اروپا، امریکا، ژاپن، و... که خود چنانچه گفته شد از بنیان گذاران سازمان تجارت جهانی هستند و هم آنها از نقض کنندگان مقررات آن می باشند، هم یارانه میدهند و هم تعرفه های گمرکی زیاد بر روی واردات خود می بندند.

2-7) گروه کشورهای دیگر از جمله برزیل، هند، افریقای جنوبی، بنین، بورکینافاسو، چاد، مالی و... که خواستار حذف یارانه از جمله یارانه به بخش کشاورزی و صنعتی و... و حذف و یا کاهش عوارض گمرکی توسط گروه نخست می باشند. (چون خودشان نه یارانه می پردازند و نه تعرفه گمرکی بالایی دارند، در حقیقت کشورهای قلدر گروه اول این سیاست ها را به آنها تحمیل کرده اند)

8) منافع ملی، منافع مردم و تولید کنندگان و منافع کشاورزان و کارگران جهان در چالش های سازمان تجارت جهانی: جالب است که مطلب روزنامه کار و کارگر نشان می دهد که همه دولت های عضو تا حدود زیادی (شاید دقیقاً) بر پایه منافع ملی و منافع نیروی کار و تولید کنندگان خودشان قدم بر می دارند.

1-8) کشورهای اروپایی و امریکایی و ژاپن با دادن یارانه (350 میلیارد دلاری) و بستن عوارض گمرکی تا حدودی بالا، در حقیقت هم به تولید کنندگان خودشان خدمت می کنند و هم باعث حفظ اشتغال و هم باعث اشتغال جدید نیروی کار خودشان می شوند.

جالب است که دولت کره جنوبی تا کنون با بستن تعرفه های بالای گمرکی به تولیدات وارداتی از جمله برنج مورد حمایت کشاورزان بوده و زمزمه بر داشتن این عوارض و یا کاهش آن مورد اعتراض کشاورزان (معترضین به جهانی سازی از کره جنوبی در هنگ کنگ) قرار گرفته و شاید تا حدود زیادی خود دولت کره جنوبی آنها را حمایت می کند.

2-8) کشورهای هند، برزیل، افریقای جنوبی، بورکینافاسو، چاد، مالی، بنین و... چون یارانه ها و عوارض گمرکی واردات، کشورهای پیشرفته به ضرر منافع ملی و حفظ اشتغال ایجاد اشتغال جدید کارگران و کشاورزان آنهاست، آنها نیز شدیداً اعتراض دارند. در حقیقت این کشور ها می گویند پس چرا به ما توصیه می کنید (تحمیل می کنید) که به هیچ کالایی سوبسید ندهیم و تعرفه های گمرکی را از روی وارداتمان و صادراتمان بر داریم ولی خودتان به آن عمل نمی کنید.

تا کنون بهر دلیلی (عمدتاً سیاست های نئولیبرالیستی دولت های قبلی شان) زیر بار مقررات سازمان تجارت جهانی رفته بودند الان با روی کار آمدن دولت های ملی تر این دولت ها خواستار مراعات اصول و مقررات سازمان توسط همه کشور ها هستند. شما می گوئید مرگ خوب است ولی برای همسایه.

نکته 1: بنظر می رسد سردمداران و بنیان گذاران سازمان تجارت جهانی بتدریج دارند کشاورزان و کارگران و تولید کنندگان کشورهای صنعتی پیشرفته را، به جان کشاورزان و کارگران و تولید کنندگان و بطور کلی کشورهای جنوب (باصطلاح جهان سوم) می اندازند، و بر عکس، بنابراین چه باید کرد؟

نکته 2: جالب است نمایندگان امریکا و اروپا و ژاپن در این اجلاس معتقدند که کشورهای عضو در این جلسه به نتیجه ای نمی رسند و صحبت جلسه بعدی سازمان تجارت جهانی و توافق در آن جلسه ها می کنند، حتماً برای کشورهای هایی مانند هند و برزیل خواب کودتا و... دیده اند!

9) دولت جمهوری اسلامی ایران و سازمان تجارت جهانی: طرفداران منافع ملی، تولید و اشتغال (حفظ اشتغال موجود و ایجاد اشتغال جدید) چه در دولت کنونی و چه در دولت های قبلی طی 16 تا 17 سال اخیر باید مفهوم منافع ملی و منافع مردم را از کشور های دیگر از جمله از هندی ها و برزیلی ها و ... یاد بگیرند و کاسه داغ تر از آش نشوند. سینه چاکان ورود ایران به سازمان تجارت جهانی از دولت های قبلی برزیل (فرناندو کاردوسو) و هند (واجپایی) و ... پند بگیرند و بدانند تسلیم ایران به سازمان تجارت جهانی نتیجه اش همان خواهد شد که بر سر دولتها کاردوسو و واجپایی آمد.

10) نتیجه بسیار مهم: سؤال می شود که اگر کشور های درگیر در چالش های سازمان تجارت جهانی را طرفدار منافع ملی و تولید کنندگان و زحمتگشان خودشان هستند، پس راه حل ما چیست؟ راه حل کلاف سر در گم تضاد های غیر قابل حل در سازمان تجارت جهانی کدام است؟

1- ابتدا بهتر است طرفداران سازمان تجارت جهانی در ایران جواب سؤال های بالا را بدهند و با پیروی از یک سیاست باز و ملی دقیقاً آنچه را می اندیشند و می کنند را به مردم توضیح بدهند تا همه با چشم باز به این نهاد نگاه کنیم.

2- این امامزاده شفا نمی دهد و اگر غفلت کنیم کور هم می کند. با همین آگاهی از ماهیت و وابستگی های آن است که می توان به زیارت آن رفت! این امام زاده هم مانند بقیه امام زاده هایی است که سرمایه داری و امپریالیسم جهانی برای حفظ و بقای سیستم خویش برپا داشته اند نه برای یاری رسانی به کشور های تحت ستم افریقا، امریکای لاتین و آسیا و ...